

Lov eller evangelium?

2 desember skrev jeg artikkelen: Lov og evangelium – Et legitimt begrep? (Artikkelen kan leses på ennyskapning.com) Bernard Hult skriver 21. desember en artikkel som kommenterer denne artikkelen, med navn: Lov og evangelium. Når jeg velger tittelen: Lov eller evangelium? – så vekker det fort reaksjoner. Forståelsen syntes å være at uten loven som tuktemester, så blir den troende uansvarlig og evangeliets forkynnelse ikke komplett. Paulus adresserte slike tanker i Romerbrevet 6. 1 – 2: "Vi som er døde fra synden, hvordan skulle vi ennå leve i den?" Nåden er nemlig ikke mindreverdige for loven, men kjærlighetens lov oppfylder både lovens krav og innhold. (Romerbrevet 13. 8 – 10) Evangeliet oppfylder loven, ikke omvendt.

Begrepet som Luther brukte for å forklare den troendes identitet er på Latin: Simul justus et peccator, og betyr: Rettferdig og samtidig synder. Loven brukes i samsvar med tradisjonen på synderen, slik at han løper til Kristus Jesus for sin rettferdighet. Den troende har altså to ulike likestilte liv. Personlig så kaller jeg dette for åndelig schizofreni. Det er nemlig to forhold som er feil med en slik forståelse. Den troende er ikke lenger en synder som identitet, men en ny skapning i Kristus Jesus. Dernest har Gud gjennom Jesus Kristus gitt alt hva loven krever for den troende. En rett forståelse av den troendes identitet består av tre grunnsannheter: Som synder er den troende korsfestet med Kristus. (Galaterbrevet 2.20) Deretter er den troende begravd som synder. (Romerbrevet 6. 4 – 7) Til sist er den troende oppreist i Kristus og satt i himmelen i Kristus Jesus, som en ny skapning. (Efeserne 2. 4 – 7) En rett beskrivelse av den troende er ikke en samtidig beskrivelse av det å være en synder og rettferdig, men tvert imot så er det å være en død synder, og en ny skapning i Kristus Jesus. Før den troende mottok evangeliet, var han levende død. Han var levende i sitt syndelegeme og kjød, men død for Gud. Etter at den troende har tatt imot Jesus Kristus, er han død, men levende. Død fra syndelegemet og løst fra syndens og dødens lov, men levende for Gud i Kristus Jesus. Simul Justus et peccator er ikke et legitimt begrep, men dette begrepet legitimerer forståelsen og bruken av lov og evangelium. Lov og evangelium tradisjonen i møte med den troende, slik den blir brukt og fremstilt i en luthersk tradisjon, er ikke i samsvar med Paulus sin lære. Når Paulus i Romerbrevet kapittel 7 underviser om at det er umulig å tilfredsstille loven i kjødet, så er ikke dette Paulus sitt vitnesbyrd om sin daglige kamp som kristen! Paulus bygger videre fra de forrige kapitler og fortsetter med konklusjoner i kapittel 8 på konflikten som han underviser om i kapittel 7: **"Så er det da ingen fordømmelse for den som er i Kristus Jesus."** Evangeliet er ikke en invitasjon til en indre borgerkrig mellom kjødet og Ånden! Tvert imot så det en invitasjon til å ta del i Jesu Kristi ord: "Det er fullbrakt!" Er det fortsatt kamp? Ja, men kampen er avgjort! Seieren er vunnet. Vi kan leve i frihet fra synd, fordi vi er døde for synden. Vi kan stå den onde imot, fordi den onde er beseiret. Gud ber oss ikke om å leve ut det nye livet med utgangspunktet i våre egne ressurser, men med utgangspunktet i Guds egne ressurser, gjennom Jesu Kristi liv, død og oppstandelse.

Gud ber oss om å vandre inn i de gjerningene som Han på forhånd har lagt til rette for at vi skal vandre i dem. (Efeserbrevet kapittel 2. 8 -10)

Torstein Tveit

ennyskapning.com

Ottestad

